

נָפִיק בַּר נֶשׁ, הוּא אוֹזִיף לַיהוָה, וְנָטִיר לַיהוָה כַּאֲשֶׁר יוֹצֵא זֶה הָאָדָם מִדֵּבַת אוֹתוֹ הַשֵּׁד נַעֲשֶׂה אוֹהָבוֹ וּמְלוּוֹ אוֹתוֹ לְשׁוֹמֵר עֲלָיו מִשָּׂאֵר מִזִּיקִים. כִּד עֵיִל לְבֵיתֶיהָ, הוּא אֲכָרִיז קַמֶּיהָ וּכַאֲשֶׁר הוּא חוֹזֵר לְבֵיתוֹ אִזְ הַשֵּׁד מְכַרִּיז עֲלָיו, אֲזִדְהָרוּ בִּיקְרָא דְדִיוֹקְנָא דְמִלְפָּא קְדִישָׁא תִזְהָרוּ בְּכַבּוּד מִי שֵׁשׁ לוֹ דִּיוֹקָן הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וְכֹל דָּא, בְּגִין הַהוּא רְשִׁימָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא, דְאֵתְרָשִׁים בְּתַרְעִיהָ וְכֹל זֶה הוּא בְּשִׁבִיל הַרוּשָׁם שֶׁל שֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַרְשׁוּם בְּמוֹזָה שְׁבַתְחוּ.

הַקַּב"ה בַּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר עַל הָאָדָם שֵׁשׁ מִזִּיקִים בְּפִתְחַת בֵּיתוֹ וְלֹא דִי לַיהוָה לְבַר נֶשׁ דְאֵתְנַטֵּר בְּבֵיתֶיהָ, וְלֹא דִי לוֹ לָאָדָם בּוֹזֵה שֶׁהַשֵּׁד הַזֶּה שׁוֹמֵר אוֹתוֹ אֲלֵא קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא נָטִיר לַיהוָה כִּד עֵיִל, וְכִד נָפִיק אֲלֵא גַם הַקַּב"ה בַּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר. דְּכֵתִיב כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, יְהוָה יִשְׁמֵר עֲצָתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְכַאֲשֶׁר אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אִזְ לָאָדָם שֶׁלֹּא שֵׁם מִזִּיקִים לֹא נִזְהָר לְהַשְׁמֵר מִהַרוּחַ הַרְעָה שְׁשׁוּרָה בְּבֵיתוֹ תָּא חֲזִי, הַאי רוּחָא בִּישָׁא דְשָׂאֲרִי (דף ס"ז ע"א) בֵּין תַּרְעִי בַּא וְרֵאָה זֶה הַרוּחַ הַרְעָה הַשְׁשׁוּרָה בְּשַׁעֲרֵי בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְוִי לַיהוָה לְבַר נֶשׁ, דְּלֹא יָדַע לְאֲזַדְהָרָא מִנֶּיהָ אִזְ לֹא לָאָדָם שֶׁלֹּא יוֹדַע לְהַשְׁמֵר מִמֶּנָּה, וְלֹא רָשִׁים לְפִתְחַת דְּבֵיתֶיהָ שְׂמָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

דִּישְׁתַּכַּח עַמִּיָּה ולא רושם מזווה בפתח ביתו עם השמות העליונים הקדושים
 שימצאו איתו לשומרו. **דָּהָא אֵית לִיה תְּלַת מְאָה וְשְׁתַּיִן וְחָמֵשׁ**
שְׁמַשׁוּיִן בִּישׁוּיִן מְקַטְרְגִין, כָּל חַד מְשַׁמֵּשׁ יוֹמִיָּה כִּי יֵשׁ לוֹ
 לאותו הרוח שלש מאות שישים וחמש מקטרגים שכל אחד משמש אצלו יום אחד בשנה,
וּבְלָהוּ מִשְׁתַּבְּחֵי עַמִּיָּה כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּמְקַטְרְגֵי בִּיה
לְעֵילָא וְתָתָא וכולם נמצאים עם האדם כל ימי השנה ומקטרגים עליו למעלה,
 ולמטה. **וּבְלָהוּ מִשְׁתַּבְּחֵי בִּיה בִּימְמָא וּבְלִילֵיא** והם כולם נמצאים
 איתו ביום ובלילה. **בִּימְמָא, לְקַטְרְגָא לִיה** ביום הם נמצאים איתו כדי לקטרג
 עליו. **בְּלִילֵיא, לְצַעֲרָא לִיה בְּחַלְמִיָּה** ובלילה כדי לצערו בחלום.

צריכים עם ישראל שהם בני אמונה להיות רשומים בהכל ציצית בבגדם ותפילין
 בראשם ומזווה בפתחם

כַּד נָפִיק, לְקַטְרְגָא לִיה כאשר הוא יוצא מפתח ביתו הם הולכים איתו כדי
 לקטרג עליו, **כַּד עָאֵל, שְׁוִוִין יְדִיָּהוּ עֲלֵיהּ דְּכַתְּפֵיהּ**,
וְאִמְרִין לִיה וכאשר הוא חוזר לביתו הם מניחים ידיהם על כתפיו ואומרים לו, **וְוִי**
לִיה לְפִלְגְנֵיא דְּנַפְק מִרְשׁוּתָא דְּמֵאֲרִיָּה. **וְוִי לִיה לְפִלְגְנֵיא**
בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתֵי אוי לו לפלוני שיצא מרשות אדונו אוי לו
 לפלוני בעולם הזה ובעולם הבא. **בְּגִין כִּד בְּעָאן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא**,
לְמַהוּי רְשִׁימִין בְּכֻלָּא ולכן צריכים עם ישראל שהם בני אמונה להיות
 רשומים בהכל ציצית בבגדם ותפילין בראשם ומזווה בפתחם, **לְמַהוּי רְשִׁימִין**
בְּרְשִׁימָא דְּמֵאֲרִיָּהוּן, לְאַזְדַּעְזַעָא מְנַיָּהוּ כָּל סְטְרִין זִינִין

הלימוד היומני

בִּישׁוּן כדי שיהיו רשומים ברושם אדונם ועל ידי כן יזדעזעו מהם כל צדדי המינים של החיצונים הרעים, **לְמַהּוּי נְטִירִין בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי** ויהיו שמורים בעולם הזה ובעולם הבא. **וּפְאִין חוּלְקִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל, עֲלִייהוּ כְּתִיב** אשרי חלקם של ישראל עליהם כתוב (ישעיה ס) **וְעַמֶּךָ כְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְגו'.**

גודל אהבת הקב"ה לעם ישראל

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. (דברים ו) **רְבִי יוֹסִי פָתַח,** (ישעיה נב) **וְעַתָּה מַה לִּי פֶה נְאֻם יְהוָה כִּי לָקַח עִמִּי חֲנָם וְגו'.** **תָּא חֲזִי, רְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְיִשְׂרָאֵל** בא וראה גודל אהבת הקב"ה לעם ישראל **אֵף עַל גַּב דְּחֻבֵייהוּ גְרָמוּ לְאַסְתִּלְקָא מִבֵּינֵיהוּ וְאַתְבָּדְרוּ בֵּינֵי עַמְמֵיָא** שאף על פי שעוונותיהם גרמו שהקב"ה יסתלק מהם והם גלו לבין אומות העולם, **הוּא תָּבַע עַל בּוֹנָא דְלַחוּן** עם כל זה הקב"ה תובע עלבונם ונוקם את נקמתם.

כשעם ישראל בארץ ישראל הקב"ה משתעשע עם השכינה הקדושה **וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל שָׂרְאן בְּאַרְעֵהוּן** ובא וראה כי בשעה שעם ישראל שרויים על אדמתם בארץ ישראל, **קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּגִנְתֵּיהִי** הקב"ה משתעשע בשכינה הקדושה שהיא בחינת הגן שלו בבחינת יחוד זו"ן פב"פ, **וְקָרִיב לְגַבֵּייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְשָׁמַע קְלֵיהוּן, וְאַשְׁתַּבַּח בְּהוּ** ומתקרב לעם ישראל ושומע את קולם ומשתבח בהם.

הלימוד היומני

בזמן הגלות הקב"ה צווח ואומר מה לי פה עם השכינה

כִּי־יִזְכָּרְנוּ חֹבֵי־יְהוָה, וְאֶת־גְּלוֹ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ קְדִישָׁא

וכיוון שגרמו עוונותיהם וגלו מארץ הקודש ארץ ישראל, קדשא בריך

הוּא לָא עָאֵל בְּגִנְתֵּיהּ, וְלֹא מִשְׁתַּעֲשַׁע בֵּיהּ חזרו ז"ן להיות

אב"א וכביכול אין יחוד קוב"ה ושכינתיה ואין הקב"ה משתעשע בגנו שהיא המלכות.

וְלֹא עוֹד, אֱלֹא דֵאִיהּ צוּחַ וְאָמַר ולא עוד אלא שהקב"ה צווח ואומר

וְעַתָּה מַה לִּי פַּה נְאֻם יְהוָה כי השכינה נקראת "פה" וכביכול אומר הקב"ה

מה לי עם השכינה בזמן זה של הגלות, **וְכִתִּיב הָתָם** ואילו בזמן שבית המקדש

קיים אומר הקב"ה (תהלים קלב) **פֶּה אִשְׁבּ כִּי אֹיֹתֶיהָ**. ומה שאמר **כִּי**

לָקַח עִמִּי חֲנָם, כְּמֵה דֵאֵת אָמַר אין הכוונה שחנם גלו מארצם שהרי

עוונותיהם היטו אלה אלא הוא כמו שכתוב, (ישעיה נב) **חֲנָם נִמְכַּרְתֶּם** כי הם

משועבדים תחת האומות בחינם ולא שמגיע לאומות שכר זה, וגם האומות אינם מעלים להם

שכר על שעבודם.

מאותו יום שגלו ישראל מארצם לא נמצאת שמחה לפני הקב"ה

וַיִּמְתֵּהוּא יוֹמָא דֵאֶתְגְּלִיאוּ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְעֵהוֹן, לָא

אֶשְׁתַּכַּח חֲדוּתָא קַמִּיהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא

ומאותו יום שגלו ישראל מארצם לא נמצאת שמחה לפני הקב"ה. **הָדָא הוּא**

דְּכִתִּיב וזה שכתוב, (ישעיה נ) **אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים**

כְּסוּתָם. וְכֹל דָּא, בְּגִין רְחִימוּתָא דְלַהוֹן, דְּרַחֲמִים לֹון

קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וכל זה בשביל גודל אהבת הקב"ה לעם ישראל שהוא אוהב

הלימוד היומני